

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ตามที่อาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN or Association of South East Asian Nations) มีความตกลงให้เร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ.2558 (ค.ศ.2015) นั้นส่งผลให้ประเทศสมาชิกต่างๆ เกิดความพยายามในการขับเคลื่อน และเตรียมการเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ให้ทันตามกำหนดเวลาในทุกมิติอย่างเป็นรูปธรรม และจริงจังมากยิ่งขึ้น สำหรับประเทศไทยก็พบว่าได้ประกาศให้การเตรียมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนเป็นวาระแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 เพื่อให้ความรู้ที่จำเป็นในการขับเคลื่อนและเตรียมการเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนให้ทันตามกำหนด ในกรอบความร่วมมือของประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก (Three Pillars of ASEAN Community) ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community - APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553)

อย่างไรก็ตามในการสร้างอาเซียนสู่การเป็นประชาคมที่มีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพมนุษย์เพื่อสร้างอนาคตที่รุ่งเรืองของอาเซียนนั้น การศึกษานับว่ามีบทบาทสำคัญ (ไพศาล วิชาลาภรณ์และคนอื่นๆ, 2554) ด้วยเหตุนี้ส่วนราชการต่างๆ จึงเร่งดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของตนเองในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างคนไทยยุคใหม่ ให้มีความรู้ ความดี รวมถึงมีความพร้อมที่จะเป็นพลเมืองอาเซียนที่สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับเพื่อนบ้านอย่างสันติสุข (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553) เช่น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดบทบาทหน้าที่ให้ส่วนราชการในสังกัดที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน อาทิ สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินงานภายใต้กรอบรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน กรอบประเทศอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา เสริมสร้างความตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน และการจัดตั้งสถาบันนานาชาติเพื่อพัฒนาผู้บริหารการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มีโครงการ Education Hub School และอยู่ระหว่างดำเนินโครงการ Spirit of ASEAN (Sister/Partner School และ Buffer School) สำนักงานคณะกรรมการการ

อุดมศึกษา (สกอ.) มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษามาเลเซีย-อินโดนีเซีย-ไทย การประชุมอย่างไม่เป็นทางการระหว่างผู้บริหารระดับสูงด้านการอุดมศึกษา และการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการอุดมศึกษาอาเซียน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา(สอศ.) มีโครงการเวทีแลกเปลี่ยนความรู้เขตรนานาชาติ จัดการเรียนการสอนบริการสังคมร่วมกับนักศึกษาสิงคโปร์ โครงการแลกเปลี่ยนกับ Institute of Technical Education Collage East สิงคโปร์ โครงการพัฒนาโรงเรียนเทคนิคลาว แลกเปลี่ยนนักศึกษาทวิภาคีระดับ ปวส.กับบรูไนฯ โรงเรียนพระราชทานฯวิทยาลัยกำปงเจดีย์ลัมพูชา ร่วมมือกับ SEAMEO SEAMOLEC ประเทศอินโดนีเซียจัดการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) จัดโครงการสัมมนาการวิจัยการศึกษาไทย-มาเลเซีย การบรรยายทางวิชาการเรื่องความตระหนักเรื่องการก้าวสู่อาเซียน การบรรยายเรื่องการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนและคนด้อยโอกาสให้กับผู้แทนมาเลเซีย โครงการพัฒนานโยบายการศึกษาผู้อาเซียน:กรณีศึกษาไทย-ลาว-เวียดนาม โครงการความร่วมมือไทย-ลาว โครงการความร่วมมือไทย-เวียดนาม สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) จัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนให้ประเทศเพื่อนบ้าน อบรมเทคนิคการจัดการนิทรรศการ การนำเสนอข้อมูล ส่งเสริมความรู้เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพชุมชนในศูนย์วิทยาศาสตร์ของประเทศเพื่อนบ้าน สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้เรื่องอาเซียนแก่บุคลากรในสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและโรงเรียนเอกชน สนับสนุนโรงเรียนเข้าแข่งขันกีฬาประเพณีศึกษาอาเซียนครั้งที่ 3 ที่ประเทศอินโดนีเซีย โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนมัธยมศึกษาปี พ.ศ. 2552 กับสิงคโปร์ ร่วมสัมมนาวิชาการและนิทรรศการการศึกษาไทยที่ประเทศเวียดนาม สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา คุรุสภาได้เข้าร่วมเป็นภาคีองค์กรสมาชิกสภาครูอาเซียน โดยร่วมกับองค์กรครูในกลุ่มประเทศอาเซียน 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ซึ่งปัจจุบันมีภาคีสมาชิก 23 องค์กรจาก 9 ประเทศ และเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN) ได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาภายในอาเซียน มีการพัฒนาหลักสูตรและการประเมินหลักสูตรในสาขาวิชาต่างๆ เช่น เคมี่ คอมพิวเตอร์ วิศวกรรมศาสตร์ ฯลฯ (ภาณุ วงษ์ถาวรเรือง และนางศลิณี โมลิทะ, 2554)

นอกจากนี้ในการขับเคลื่อนพลังเยาวชนเพื่อร่วมสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องยังมีการจัดโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญ เช่น กิจกรรมเฉลิมฉลองวันสถาปนาอาเซียนครบ 39 ปี เยาวชนอาเซียน : กลไกสำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียน (กระทรวงการต่างประเทศ, 2549) โครงการผู้นำเยาวชนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โครงการ “เสียงจากเยาวชนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สู่การปฏิบัติ” โครงการแต่งตั้งประชาคมอาเซียนในฝันด้วยปลายพู่กันเยาวชน (ไพศาล วิชาลาภรณ์และคณะ, 2553: 15) ค่ายเยาวชน FTA (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2552ก)

ค่ายเยาวชนอาเซียน ผู้ AEC (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2552) โครงการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน : Spirit of ASEAN (สศทรา ปีญจมาลา, 2554) “ค่ายไทย-อาเซียน” และ โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ปี 2553 (พวกเรามีเป้าหมายที่จะส่งเสริมสันติภาพในภูมิภาค และความมั่นคงด้วยความเคารพซึ่งกันและกัน, 2553) ค่ายเยาวชนอาเซียน (กรมประชาสัมพันธ์, 2554) และ โครงการเตรียมการสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (เครือข่ายบัณฑิตอุดมศึกษาไทย (เครือข่ายภาคเหนือ), 2554) เป็นต้น

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 นั้น ทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมการในหลายด้าน โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมให้แก่เยาวชนทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในอนาคต ซึ่งประเทศไทยได้ดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้แก่เยาวชนอย่างต่อเนื่องในรูปแบบต่างๆ ทั้งการกำหนดเป็นนโยบาย แผนงาน แผนยุทธศาสตร์ โครงการ/กิจกรรม ภายใต้การดำเนินงานของหน่วยงานและส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่สำคัญ อาทิ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามแม้ว่าประเทศไทยได้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับเยาวชนเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลานาน แต่จากการสำรวจทัศนคติและการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนจากประชาชน 2,170 คนใน 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน กลับพบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับท้ายๆ เกือบทุกประเด็นคำถาม ตัวอย่างคำถาม เช่น คุณรู้ดีว่าคุณเป็นประชาชนอาเซียนมากน้อยแค่ไหน ประเทศที่เข้ามาเป็นสมาชิกทีหลัง ได้แก่ ลาว กัมพูชา เวียดนาม มีค่าร้อยละสูงสุดที่สุด คือมากกว่าร้อยละ 90 ในขณะที่ประเทศไทยได้อันดับที่ 8 หรือคำถามว่า โดยทั่วไปคุณคุ้นเคยกับอาเซียนแค่ไหน เวียดนามและลาวได้อันดับสูงสุดที่สุด ประเทศไทยได้อันดับที่ 4 และต่อคำถามที่ว่าอาเซียนคืออะไร ประเทศไทยได้อันดับสุดท้าย และยังคงได้อันดับสุดท้ายในอีกหลายคำถาม อาทิ รู้จักธงอาเซียนหรือไม่ และอาเซียนก่อตั้งเมื่อใด เป็นต้น และในขณะที่ถามว่าอยากรู้เกี่ยวกับประเทศอาเซียนอื่นๆ มากแค่ไหน พบว่า ลาวตอบว่าอยากรู้จัก 100% กัมพูชา 99.6 % ลาว 98.5% ในขณะที่ไทยอยากรู้จัก 87% แต่เป็นลำดับที่ 7 จากทั้งหมด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553: 44-45) สอดคล้องกับผลการสำรวจ ในปี พ.ศ. 2553 ของ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน พบว่า ประชากรในวัยเรียนของไทยทราบข้อมูลเรื่องนี้ประมาณ 0.55 % ซึ่งถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับความตื่นตัวเกี่ยวกับเรื่องการเตรียมความพร้อมของประชาชนของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน (โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการบริการ สำนักวิชาการจัดการมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2554) ซึ่งผลจากการสำรวจดังกล่าวเป็น โจทย์สำคัญที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

จะต้องเร่งแก้ไขและหาแนวทางเตรียมการในการสร้างความพร้อมเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 อย่างเร่งด่วนและจริงจังในทุกระดับ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553: 44-45) ทั้งนี้เนื่องจากในอนาคตอันใกล้การแข่งขันในตลาดแรงงานจะรุนแรงมากขึ้นเพราะนักศึกษาจะต้องแข่งกับคนทั้งอาเซียน ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนในการวางแนวทางในการเตรียมความพร้อมสำหรับเยาวชนในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน คณะผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนของเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลในการวางแนวทางเพื่อส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนให้ตื่นตัวและเรียนรู้เพื่อที่จะเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียน อันจะนำไปสู่การมีความสามารถที่จะแข่งขันกับแรงงานอื่นๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียนได้อย่างมีคุณภาพ

1.2 คำถามวิจัย

ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนของเยาวชน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม โดยบูรณาการตัวแปรสำคัญจากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่พบว่ามีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล ได้แก่ ตัวแปรสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ตัวแปรความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ตัวแปรความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และตัวแปรเจตคติต่อการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียน จะใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนของเยาวชน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ได้หรือไม่ และจะอธิบายอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เจตคติต่อการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนและความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนของเยาวชน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยจำแนกตามตัวแปรชีวิตสังคม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนของเยาวชน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยจำแนกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2554 ในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.4.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ตัวแปรภายในแฝง ได้แก่ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เจตคติต่อการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนและความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียน
2. ตัวแปรภายนอกแฝง ได้แก่ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาและความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์ที่ได้รับในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

1. ทำให้ทราบระดับของตัวแปรสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เจตคติต่อการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียน และความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนของเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยจำแนกตามตัวแปรชีวิตสังคม ซึ่งจะ เป็นข้อมูลสำคัญในการวางแผนเพื่อที่จะส่งเสริมหรือพัฒนานักศึกษาแต่ละกลุ่มได้อย่างเหมาะสม
2. ทำให้ทราบปัจจัยเชิงสาเหตุของความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนของเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยจำแนกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งข้อมูลที่ได้ น่าจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาถึงปัจจัยสำคัญที่ควรส่งเสริมและพัฒนาเพื่อช่วยให้เยาวชนมีความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียน อันจะนำไปสู่การมีความสามารถที่จะแข่งขันกับแรงงานอื่นๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนได้อย่างมีคุณภาพ
3. ทำให้ทราบกลุ่มเสี่ยงที่สมควรได้รับการดูแลอย่างเร่งด่วน ซึ่งน่าจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนทางเพื่อส่งเสริมให้เยาวชนไทยมีความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนอย่างทันทั่วทั้งที่

1.6 นิยามศัพท์

โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ หมายถึง การอธิบายปรากฏการณ์หนึ่งๆ จากแนวคิดหรือทฤษฎี โดยมีการกำหนดตัวแปรที่เป็นสาเหตุและตัวแปรที่เป็นผลและมีการระบุความเกี่ยวข้องต่างๆ อย่างชัดเจน

สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา หมายถึง บรรยากาศของสถานศึกษา บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของครู-อาจารย์ รวมทั้งหลักสูตรการเรียนการสอน ที่เอื้อต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน หมายถึง ความสามารถด้านความรู้คิดเกี่ยวกับข้อมูล ข่าวสาร รายละเอียดที่สำคัญต่างๆ เกี่ยวกับอาเซียนและการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน จำแนกเป็นความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน และความรู้เกี่ยวกับการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน หมายถึง คุณลักษณะทางจิตที่แสดงถึงการเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ ความอยากรู้อยากเห็น ความตั้งใจ การกล้าคิดริเริ่ม ความเพียรพยายาม การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และการมีเหตุผล

เจตคติต่อการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียน ในลักษณะของการมีเจตคติที่พึงพอใจหรือเห็นด้วยต่อการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียน หรือมีเจตคติที่ไม่พึงพอใจหรือไม่เห็นด้วยต่อการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียน

ความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนของเยาวชน หมายถึง การที่เยาวชนมีการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นจากการรวมตัวของประชาคมอาเซียน จำแนกเป็น การพัฒนาตนเองด้านการศึกษา ด้านภาษา ด้านเทคโนโลยี ด้านการประกอบอาชีพ และด้านสังคม-วัฒนธรรม

เยาวชน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2554 ในสถานการศึกษาของรัฐและเอกชน ในจังหวัดเชียงใหม่

ตัวแปรแฝง หมายถึง ตัวแปรที่ผู้วิจัยมิได้ทำการวัด โดยตรงแต่เป็นตัวแปรที่เกิดจากผลรวมของตัวแปรสังเกตได้หลายตัว ในการเขียนแผนภาพ (Path diagram) นิยมใส่ตัวแปรแฝงในรูปวงกลม

ตัวแปรสังเกต หมายถึง ตัวแปรที่ผู้วิจัยวัดหรือสังเกตโดยตรง ในการเขียนแผนภาพ (Path diagram) นิยมใส่ตัวแปรสังเกตในรูปสี่เหลี่ยม

ตัวแปรภายในแฝง หมายถึง ตัวแปรแฝงที่มีสาเหตุมาจากตัวแปรใน โมเดล ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เจตคติต่อการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนและความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นพลเมืองอาเซียน

ตัวแปรภายนอกแฝง หมายถึง ตัวแปรแฝงที่มีสาเหตุมาจากแหล่งอื่นๆ ภายนอกโมเดล ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา และความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

สัมประสิทธิ์อิทธิพล หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรต้นในหน่วยของคะแนนมาตรฐาน เมื่อตัวแปรอื่นๆ ใน โมเดลคงที่

อิทธิพลรวม หมายถึง ผลบวกของอิทธิพลทางตรงกับอิทธิพลทางอ้อม

อิทธิพลทางตรง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในตัวแปรหนึ่งส่งผลกระทบต่อตัวแปรอีกตัวหนึ่งโดยตรง

อิทธิพลทางอ้อม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในตัวแปรหนึ่งส่งผลกระทบต่อตัวแปรอีกตัวหนึ่งโดยผ่านตัวแปรคั่นกลาง

ตัวแปรคั่นกลาง หมายถึง ตัวแปรที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดอิทธิพลของตัวแปรต้นไปยังตัวแปรตาม